

แบบเสนอแผนบูรณาการ
ประกอบการเสนอขอของบประมาณแผนบูรณาการวิจัยและนวัตกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563

ชื่อแผนบูรณาการ (ภาษาไทย) การวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมการเลี้ยงสัตว์ปีกของประเทศไทย
(ภาษาอังกฤษ) .....

โครงการวิจัยภายใต้แผนบูรณาการ

โครงการวิจัยที่ 1 การสร้างสายพันธุ์สัตว์ปีกที่เหมาะสมในประเทศไทย

โครงการวิจัยที่ 2 ..การพัฒนานวัตกรรมตำรับยาสมุนไพร และสารทดแทนยาปฏิชีวนะในสัตว์ปีก

โครงการวิจัยที่ 3 ..การศึกษาการใช้พืชและวัตถุดิบอาหารสัตว์ท้องถิ่นเป็นอาหารสัตว์ปีกเพื่อลดต้นทุนการผลิต

ผลิต

โครงการวิจัยที่ 4 การศึกษารูปแบบและการเลี้ยงสัตว์ปีกอินทรีย์ เพื่อหาแนวทางการเพิ่มปริมาณผลผลิตสัตว์ปีกอินทรีย์ในประเทศไทย

โครงการวิจัยที่ 5 การศึกษาการแปรรูปไข่ และเนื้อสัตว์ปีกที่หลากหลายรูปแบบเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

โครงการวิจัยที่ 6 การศึกษาวิธีการเก็บรักษาไข่ไก่ เนื้อไก่ และผลิตภัณฑ์ให้คงสภาพเดิม

โครงการวิจัยที่ 7 การศึกษาแนวทางลดการปนเปื้อนของเชื้อไวรัสโอ พาราอีโมไลติคัส ในเลือดไก่ และเชื้อ salmonella ในไข่และเนื้อไก่

โครงการวิจัยที่ 8 การจัดทำคู่มือการส่งออกสัตว์ปีกไปต่างประเทศ

ส่วน ก : ลักษณะแผนบูรณาการ

แผนบูรณาการใหม่

แผนบูรณาการต่อเนื่อง ปีนี้เป็นปีที่ 0 (รายงานผลการดำเนินงานในข้อที่ 11)

ระยะเวลา ..... ปี.....เดือน เริ่มต้น ปีงบประมาณ พ.ศ. .... - ปีงบประมาณ พ.ศ. ....

ส่วน ข : องค์ประกอบในการจัดทำแผนบูรณาการ

1. หน่วยงานเจ้าภาพบูรณาการ .....สำนักพัฒนาระบบและมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์.....

ผู้อำนวยการแผนบูรณาการ

คำนำหน้า	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่	เบอร์โทร	อีเมล
นาย	ฉิติ อินทรเสน	กลุ่มรับรองด้าน การปศุสัตว์	02-6534444 ต่อ 3155	farm@dld.go.th

2. หน่วยงานเอกชนหรือชุมชนที่ร่วมลงทุนหรือดำเนินการ

ลำดับ ที่	บริษัท/ชุมชน	แนวทางร่วม ดำเนินการ	การร่วมลงทุนใน รูปแบบตัวเงิน (in- cash)	การร่วมลงทุนใน รูปแบบอื่น (in- kind)
1				
2				

3. คำสำคัญ (keyword)

คำสำคัญ (TH) ..การวิจัยและพัฒนา อุตสาหกรรม สัตว์ปีก

คำสำคัญ (EN) ...Research and Development, Industrial, Poultry .....

4. เป้าหมาย

1. ได้สายพันธุ์ไก่ไข่ ไก่เนื้อ ไก่พื้นเมือง เป็ดไข่ เป็ดเนื้อ ของประเทศไทยที่ตัดเทียมต่างประเทศ
2. ได้ตำหรับยาสมุนไพร สมุนไพร และสารชีวภาพที่ใช้ป้องกันและรักษาโรคในสัตว์ปีกทดแทนยาปฏิชีวนะ
3. ได้พืชหรือวัตถุดิบอาหารสัตว์ที่สามารถใช้เป็นอาหารเลี้ยงสัตว์ปีกได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีต้นทุนการผลิตต่ำ
4. ทราบรูปแบบการเลี้ยง ปัญหาอุปสรรคของการเลี้ยงไก่ไข่อินทรีย์ และสามารถวางแผนทางการเพิ่มปริมาณการผลิตสัตว์ปีกอินทรีย์
5. ได้ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากไข่และเนื้อสัตว์ปีกที่หลากหลาย
6. ได้วิธีการเก็บรักษาผลผลิตและผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีกที่เหมาะสม
7. ได้วิธีการปนเปื้อนเชื้อไวรัสโอ พาราอีโมไลติคัส ในเลือดไก่ และเชื้อ salmonella ในไข่และเนื้อไก่
8. มีคู่มือการส่งออกสัตว์ปีกไปต่างประเทศ

5. ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ประเทศไทยมีการเลี้ยงสัตว์ปีกแบบหลังบ้านและเชิงธุรกิจหลายชนิด ได้แก่ ไก่ไข่ ไก่เนื้อ ไก่พื้นเมือง นกกระทา เป็ดไข่ และเป็ดเนื้อ ซึ่งเป็นทั้งแหล่งอาหารโปรตีนในชุมชนและผลิตเป็นการค้าจำหน่ายในประเทศและต่างประเทศ การผลิตสัตว์ปีกในประเทศ ต้องพึ่งการนำเข้าปุ๋ยาพันธ์และพ่อแม่พันธุ์จากต่างประเทศ โดยเฉพาะการเลี้ยงไก่ไข่และไก่เนื้อ ในส่วนของเกษตรกรรายย่อยที่ประกอบอาชีพเลี้ยงไก่ไข่และไก่เนื้อรายอิสระในปัจจุบันลดลงเป็นจำนวนมาก เนื่องจากเป็นการดำเนินธุรกิจขนาดเล็ก ไม่ครบวงจร ต้นทุนการผลิตสูง และราคาผลผลิตไม่แน่นอน ทำให้ขาดทุนและเลิกกิจการ การเลี้ยงไก่พื้นเมืองเดิมที่เกษตรกรเคยเลี้ยงแบบหลังบ้าน ก็ได้รับการพัฒนาให้เลี้ยงในรูปแบบระบบฟาร์ม และผลิตเชิงธุรกิจที่มีมาตรฐานเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามปริมาณการผลิตยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาดในประเทศและส่งออกต่างประเทศ ต้องได้รับการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิต การวางแผนการตลาดและการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การเลี้ยงเป็ดไข่ รูปแบบการเลี้ยงจะเลี้ยงแบบไล่ทุ่งเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากมีต้นทุนการผลิตต่ำ อย่างไรก็ตามการเลี้ยงในลักษณะนี้เสี่ยงต่อการเกิดโรคระบาด ขณะที่เป็ดเนื้อจะเลี้ยงหลังบ้านโดยเฉพาะเปิดเทศ จำหน่ายในตลาดภายในชุมชน ส่วนการเลี้ยงเป็ดเนื้อของบริษัทมีไม่มากนัก สัตว์ปีกเศรษฐกิจชนิดอื่น เช่น ไก่วง มีปริมาณการผลิตเฉพาะบางพื้นที่จะเลี้ยงเป็นสัตว์ประจำถิ่นมีปริมาณการผลิตไม่มาก จำหน่ายในตลาดชุมชนและจังหวัดใกล้เคียง ขณะที่การเลี้ยงนกกระทาส่วนใหญ่จะอยู่ในพื้นที่ภาคกลาง เป็นการผลิตไข่และเนื้อเพื่อส่งออกและจำหน่ายในประเทศ แต่ปริมาณการผลิตยังไม่มากเมื่อเทียบกับไก่เนื้อและไก่ไข่

สถานการณ์ของไก่พื้นเมือง

ปี 2561 เกษตรกรส่วนใหญ่จะเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์เพื่อฟักไข่และผลิตลูกเอง รูปแบบการเลี้ยงหากเป็นการเลี้ยงเพื่อการค้าจะมีโรงเรือน และบริเวณปล่อยให้ไก่ได้ขุดเหยี่ยวอาหาร มีการให้อาหารสำเร็จรูปและเสริมด้วยวัตถุดิบในท้องถิ่นบ้าง แต่ต้นทุนการผลิตยังคงค่อนข้างสูง หากเลี้ยงหลังบ้านเพื่อใช้ประกอบอาหารหรือจำหน่ายในชุมชน รูปแบบการเลี้ยงก็จะเลี้ยงปล่อยให้หากินเอง ไม่มีโรงเรือนชัดเจน การเลี้ยงไก่พื้นเมืองในประเทศไทยมี จำนวน 91.46 ล้านตัว (เกษตรกร 2.56 ล้านครัวเรือน) ขณะที่สายพันธุ์ไก่พื้นเมืองที่มีอัตราการเจริญเติบโตดี ใช้ระยะเวลาในการเลี้ยงสั้น แต่คุณภาพเนื้อเป็นที่ต้องการของตลาด จำเป็นต้องมีการคิดค้นนวัตกรรมในการพัฒนาสายพันธุ์ไก่พื้นเมืองที่เหมาะสมสำหรับให้เกษตรกรนำไปเลี้ยง นอกจากนี้ตลาดไก่พื้นเมืองยังมีความต้องการสูงทั้งในประเทศและประเทศ

เพื่อนบ้านใกล้เคียง แต่การเปิดตลาดเนื้อไก่พื้นเมืองในต่างประเทศยังมีน้อย เนื่องจากต้นทุนการผลิตที่สูง ขาด การศึกษารูปแบบผลิตภัณฑ์จากไก่พื้นเมืองที่เป็นที่ต้องการของตลาดต่างประเทศ การเลี้ยงไก่พื้นเมืองส่วนใหญ่ยังไม่ได้มาตรฐาน GAP หรืออินทรีย์ การปนเปื้อนของเชื้อโรคและสารเคมี ยาปฏิชีวนะตกค้างในผลิตภัณฑ์ และปริมาณ ไก่พื้นเมืองที่ผลิตยังไม่เพียงพอต่อการทำตลาด

สถานการณ์ของไก่พันธุ์เนื้อ

ปี 2561 ประเทศไทยผลิตไก่เนื้อ (broiler chicken) ประมาณ 1,672 ล้านตัว/ปี มูลค่า 1,391,720 ล้านบาท (ส่งออก 0.919 ล้านตัน มูลค่า 111,036 ล้านบาท) มีเกษตรกรที่เลี้ยงไก่เนื้อประมาณ 36,363 ครัวเรือน โดยสายพันธุ์ไก่เนื้อที่เลี้ยงในประเทศต้องนำเข้าจากต่างประเทศ

สถานการณ์ไก่เนื้อและปัญหาปัจจุบัน ได้แก่ การกีดกันทางการค้าของประเทศคู่ค้า ทั้งด้านมาตรฐาน เชื้อปนเปื้อน สารตกค้าง ฯลฯ นอกจากนี้ต้นทุนค่าอาหารสัตว์ของประเทศไทยสูงเมื่อเทียบกับประเทศคู่แข่ง เช่น บราซิล และประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียง ทำให้ความสามารถการแข่งขันกับต่างประเทศลดลง ปัญหาค่าแรงงานใน ฟาร์มสูง เพราะใช้หลักเกณฑ์เดียวกับภาคอุตสาหกรรมอื่น ปัญหาด้านพันธุ์สัตว์ต้องนำเข้าปุ๋ย และพ่อแม่พันธุ์ไก่เนื้อ จากต่างประเทศ (GP และ PS) ทำให้ขาดความมั่นคงทางพันธุ์สัตว์ ปัญหาด้านตลาดต่างประเทศลดการขยายตัวการ นำเข้า จำเป็นต้องเปิดตลาดใหม่ ขณะที่ตลาดตะวันออกกลางมีขนาดใหญ่แต่นำเข้าเนื้อไก่จากไทยปริมาณน้อยมาก เนื่องจากการไม่ยอมรับระบบการฆ่าแบบสลบ ดังนั้นจำเป็นต้องมีการหาแนวทางในการส่งเสริมการตลาดและขยาย ตลาดส่งออก และจำเป็นต้องผลิตสินค้าแปรรูปที่หลากหลายตรงกับความต้องการของตลาดเพิ่มขึ้น ปัญหาด้านการใช้ สารเคมีสังเคราะห์และปฏิชีวนะในการเลี้ยงไก่เนื้อ ที่ส่งผลต่อการเกิดเชื้อดื้อยาในคน และปัญหาการปนเปื้อนของ เชื้อจุลินทรีย์ก่อโรค เช่น salmonella ในเนื้อไก่ เชื้อไวรัสโอ พาราอีโมไลติคัส ในเลือดไก่ เป็นต้น

สถานการณ์ของไก่พันธุ์ไข่

การผลิตไข่ไก่ของประเทศในช่วงเวลาเดียวกันผลิตไข่ไก่มากเป็นอันดับที่ 17 ของโลก ส่วนการผลิต ช่วงระยะเวลา 5 ปี (พ.ศ.2555-2560) การผลิตขยายตัวเกษตรกรผู้เลี้ยงไข่ไก่เพิ่มจากจำนวน 56,394 ราย ผลผลิตไข่ ไก่ 13,320 ล้านฟอง ในปี 2555 เป็นเกษตรกรจำนวน 104,903 ราย ไข่ไก่ 15,615 ฟอง ในปี 2560 อัตราการ ขยายตัวของจำนวนเกษตรกร และผลผลิตไข่ไก่เพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 86 และ 17 ต่อปี ตามลำดับ แหล่งผลิตไข่ไก่ที่สำคัญ อยู่ในภาคกลางมีผลผลิตไข่ไก่เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 63.78 ของประเทศ

การเลี้ยงไข่ไก่ในประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการผลิต ขยายตัวจากฟาร์มรายเล็ก ราย กลาง เป็นฟาร์มรายใหญ่เลี้ยงไข่ไข่ระดับอุตสาหกรรม จำนวนไข่ต่อฟาร์มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง มีเทคโนโลยีการผลิต ที่ทันสมัย ใช้เครื่องจักรทดแทนแรงงานคนในการเลี้ยงและเก็บผลผลิตไข่ไก่ ทำให้การผลิตไข่ไก่ในประเทศไทยมี ประสิทธิภาพและปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้น ขณะเดียวกันมีความเสี่ยงที่จะเสียหายจากปัญหาโรคระบาดสัตว์ปีก หรือ สภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็ว อาจส่งผลกระทบต่อปริมาณผลผลิตไข่ไก่จะลดลงได้ อย่างรวดเร็วเช่นกัน กอปรกับพฤติกรรมผู้บริโภคนิยมบริโภคไข่ไก่สดเป็นหลักและตลาดไข่ไก่ค่อนข้างจำกัด ภายในประเทศ ทำให้เกิดผลผลิตไข่ไก่ล้นหรือไข่ไก่ขาดตลาดรุนแรงได้ จึงส่งผลให้ตลาดผันผวน ราคาไข่ไก่ตกต่ำและ ปรับตัวสูงขึ้นอย่างรวดเร็วในบางช่วงเวลา ดังนั้นการสร้างสมดุลการผลิตให้เกิดเสถียรภาพราคา จึงมี ความสำคัญ และต้องคำนึงถึงปริมาณการผลิตที่สอดคล้องกับปริมาณความต้องการบริโภค และสภาพของตลาดการ เปลี่ยนแปลงที่มีอยู่ตลอดเวลา

ปัจจุบันผู้บริโภคมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นจึงมีพฤติกรรมการบริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม โดยจะ มุ่งเน้นสินค้าที่มีราคายุติธรรม คุ่มค่า และเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมาตรฐาน สินค้าตอบสนองรุนแรงเมื่อสินค้ามีราคา ที่สูงขึ้น และมีทางเลือกที่หลากหลาย เมื่อการแข่งขันทางการตลาดสูง ทำให้ผู้บริโภคได้รับประโยชน์มากขึ้น ดังนั้นผู้

เลี้ยงต้องปรับต้นทุนการผลิต และพัฒนาคุณภาพสินค้าไข่ไก่ให้ได้คุณภาพตามมาตรฐานและถูกสุขอนามัย ตั้งแต่ฟาร์มจนถึงมือผู้บริโภค ด้วยความตระหนักรับผิดชอบต่อความปลอดภัยของผู้บริโภค เริ่มจากฟาร์มมาตรฐาน สุโรงคัดไข่มาตรฐาน จุดจำหน่ายสินค้ามาตรฐาน และมีตรารับรองคุณภาพไข่ไก่ ตลอดจนการสร้าง ความเข้าใจคุณภาพไข่ไก่ที่ต้องปรากฏแพร่หลาย โดยเฉพาะในช่วงที่ปรับตัวสู่การเปิดเสรีอาเซียน

การพัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปไข่ไก่ สามารถสร้างความหลากหลายผลิตภัณฑ์ไข่ไก่เพื่อรองรับผลผลิตไข่ไก่ระดับอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้น เพิ่มทางเลือกให้ผู้บริโภค และเพิ่มช่องทางการตลาด ดังนั้นการผลิตไข่ไก่ต้องมีการพัฒนาเชิงองค์ประกอบ เช่น ไข่เสริมสุขภาพ ไข่ออกแบบได้ รวมทั้งมีการแปรรูปไข่ไก่ให้สอดคล้องกับพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนไป และแนวทางนี้จะเป็นหนึ่งในการบริหารความผันแปรของภาวะตลาด การส่งออกและความต้องการของผู้บริโภค

การจัดการปัญหาไข่ไก่ที่ประสบความสำเร็จ ต้องตอบสนองโครงสร้างการผลิตและการตลาดที่เปลี่ยนแปลง โดยประสานความร่วมมือทุกภาคส่วน นับตั้งแต่ผู้ประกอบการขนาดใหญ่ครบวงจร ผู้ผลิตลูกไก่ไข่ สหกรณ์ไก่ไข่ สหกรณ์ไก่ไข่เกษตรกรขนาดกลางและเล็ก ผู้จัดการจำหน่าย และกลุ่มผู้บริโภค ซึ่งจำเป็นต้องมีกลไกมารองรับ ด้วยการวางนโยบายพัฒนาการผลิตการตลาดไข่ไก่และการบริหารจัดการไข่ไก่และผลิตภัณฑ์ ตั้งแต่ต้นน้ำ คือ การบริหารพ่อแม่พันธุ์ที่เพียงพอเป็นธรรม การสร้างพันธุ์ไข่ไก่ที่เหมาะสมในประเทศ กลางน้ำ คือระบบการผลิต การหาปัจจัยการผลิตที่มีประสิทธิภาพ ต้นทุนการผลิตต่ำ และปลายน้ำ คือระบบการตลาด ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกและการพัฒนาของประเทศ เพื่อให้ได้ปริมาณผลผลิตไข่ไก่ที่เหมาะสมและเกิดเสถียรภาพด้านราคา ซึ่งจะเป็นประโยชน์กับผู้เลี้ยงไก่ไข่และผู้บริโภค

สถานการณ์ของเปิดเนื้อ

ปี 2561 มีเกษตรกรเลี้ยงเปิดเนื้อ จำนวน 29,782 ครัวเรือน จำนวนเปิดเนื้อประมาณ 8,120,638 ล้านตัว กรมปศุสัตว์และเครือข่ายของกรมปศุสัตว์ เลี้ยงเปิดเนื้อพันธุ์แท้ที่กรมผลิต ได้แก่ เปิดเทศพื้นเมือง เปิดเทศท่าพระ เปิดบาบารี โดยหน่วยงานของกรมปศุสัตว์ 18 ศูนย์ มีกำลังในการผลิตลูกเปิดเทศประมาณ 360,000 ตัว/ปี สำหรับใช้ส่งเสริมให้เกษตรกรรายย่อยเลี้ยงเป็นอาชีพทางเลือก ขณะที่ฟาร์มเอกชนส่วนใหญ่ใช้พันธุ์เปิดเนื้อที่นำเข้าจากต่างประเทศ เป็นพันธุ์ลูกผสมทางการค้า เช่น พันธุ์เซอร์วิวอลเลย์ เป็นต้น ผลผลิตเปิดเนื้อบางส่วนยังมาจากเปิดไล่ทุ่งเพศผู้ ซึ่งมีความเสี่ยงต่อการระบาดของโรคสัตว์ปีกค่อนข้างสูง และตลาดเนื้อเปิด ส่วนใหญ่อยู่ภายในประเทศ การแปรรูปเนื้อเปิดและตลาดส่งออกยังมีน้อย การเลี้ยงเปิดเนื้อยังมีการใช้สารเคมีสังเคราะห์ และปฏิชีวนะในการเลี้ยงและป้องกันโรค ซึ่งส่งผลกระทบต่อเกิดเชื้อดื้อยาในคน การเลี้ยงยังไม่มีความรู้ ต้นทุนการเลี้ยงยังสูง เนื่องจากวัตถุดิบอาหารสัตว์มีราคาแพง

สถานการณ์ของเปิดไข่

ปี 2561 มีเกษตรกรเลี้ยงเปิดไข่ จำนวน 81,691 ครัวเรือน จำนวนเปิดไข่ 8,915,778 ล้านตัว กรมปศุสัตว์และเครือข่ายของกรมปศุสัตว์เลี้ยงเปิดไข่พันธุ์แท้ของกรมฯ คือ พันธุ์กากิแคมเบลล์ ซึ่งการผลิตลูกเปิดยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของเกษตรกร หน่วยงานของกรมปศุสัตว์ 4 ศูนย์ ทำหน้าที่ผลิตลูกเปิดไข่ประมาณ 300,000 ตัว/ปี ส่วนฟาร์มเอกชนจะเลี้ยงเปิดไข่ พันธุ์ลูกผสม ผลผลิตไข่ส่วนใหญ่มาจากเปิดไล่ทุ่ง อย่างไรก็ตามการพัฒนาสายพันธุ์เปิดไข่ให้ไข่ดก กินอาหารน้อย และทนต่อสภาพแวดล้อมยังไม่มีมากนัก เกษตรกรมีความต้องการพันธุ์เปิดไข่เป็นจำนวนมาก รูปแบบการเลี้ยงเปิดไข่ของเกษตรกรจะเลี้ยงแบบไล่ทุ่งเนื่องจากต้นทุนต่ำ แต่คุณภาพของไข่ต่ำเนื่องจากและเสี่ยงต่อการเกิดโรคระบาด ดังนั้นจึงควรมหาแนวทางในการผลิตพันธุ์เปิดไข่ที่มีประสิทธิภาพการผลิตไข่ดก เป็นที่ยอมรับของเกษตรกรและเมื่อนำไปเลี้ยงในโรงเรือนมีต้นทุนการผลิตต่ำกว่าการนำไปเลี้ยงแบบไล่ทุ่ง ยกเว้นการเลี้ยงให้ได้มาตรฐาน GAP ด้านการตลาดไข่เปิด จะจำหน่ายภายในประเทศ มีการนำไปแปรรูปเป็นไข่เค็มและขนมหวาน แต่การแปรรูปเพื่อการส่งออกยังมีไม่มากนัก การเลี้ยงยังคงมีการใช้สารเคมีสังเคราะห์ และยา

ปฏิชีวนะเพื่อป้องกันและรักษาโรค ก่อให้เกิดการตกค้างในไข่และเนื้อ จำเป็นต้องมีการศึกษาหาสารชีวภาพ หรือ สมุนไพรในการป้องกันและรักษาโรค ส่งเสริมให้เปิดมีสุขภาพดี หรือเลี้ยงในระบบอินทรีย์ เป็นการลดการใช้ยาปฏิชีวนะและสารเคมีสังเคราะห์

6. วัตถุประสงค์หลักของแผนบูรณาการ

1. เพื่อสร้างสายพันธุ์สัตว์ปีกของไทยเพื่อทดแทนการนำเข้าและสร้างความมั่นคงทางพันธุ์สัตว์...
2. เพื่อศึกษาการใช้สมุนไพรและสารชีวภาพแทนยาปฏิชีวนะในสัตว์ปีก
3. เพื่อลดต้นทุนด้านอาหารในการเลี้ยงสัตว์ปีก
4. เพื่อศึกษารูปแบบการเลี้ยงสัตว์ปีกอินทรีย์สำหรับวางแผนทางการเพิ่มปริมาณผลผลิตสัตว์ปีกอินทรีย์
5. เพื่อศึกษาการแปรรูปไข่ และเนื้อสัตว์ปีกที่หลากหลายรูปแบบเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มตรงตามความต้องการของตลาด
6. ศึกษาวิธีการเก็บรักษาไข่ไก่ เนื้อไก่ และผลิตภัณฑ์ให้คงสภาพเดิม
7. เพื่อศึกษาแนวทางลดการปนเปื้อนของเชื้อไวรัสอหิวาต์ พาราอีโมไลติคัส ในเลือดไก่และ salmonella ในไข่และเนื้อไก่
8. เพื่อศึกษาความต้องการของตลาดต่างประเทศ

7. ระยะเวลาการวิจัย

ระยะเวลาแผนบูรณาการ 1 ปี 0 เดือน
วันที่เริ่มต้น 1 ตุลาคม 2562 วันที่สิ้นสุด 30 กันยายน 2563

ความสอดคล้องของโครงการภายใต้แผนบูรณาการ

.....

.....

.....

.....

การบริหารจัดการแผนบูรณาการ

ออกติดตามการดำเนินงานวิจัยที่ได้รับการจัดสรรแล้วให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ของแผนบูรณาการ เป็นรายไตรมาส เพื่อให้บรรลุถึงผลสัมฤทธิ์ในการที่จะเพิ่มศักยภาพการผลิต มาตรฐานการผลิต การแปรรูป และการตลาดสัตว์ปีก ตามที่กำหนดไว้ในโครงการย่อยได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดความคุ้มค่าให้กับงบประมาณที่ได้รับ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงเพื่อแก้ไขปัญหาสัตว์ปีกทั้งห่วงโซ่

8. ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบจากงานวิจัย (Output/Outcome/Impact)

ผลงานที่คาดว่าจะได้รับ	รายละเอียดของผลผลิต	จำนวนนับ						หน่วยนับ	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	ผลกระทบที่คาดว่าจะได้รับ
		ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	รวม			
1. ต้นแบบผลิตภัณฑ์ – ระดับอุตสาหกรรม	<ul style="list-style-type: none"> - สายพันธุ์สัตว์ปีกที่เหมาะสมกับการเลี้ยงในประเทศไทย - ผลิตภัณฑ์แปรรูปที่มีความหลากหลาย - คู่มือการส่งออกสัตว์ปีก - การสร้างสัตว์ปีกอินทรีย์ เพื่อความยั่งยืนของประเทศ 	3	5	5	5	5	10	23	<ul style="list-style-type: none"> - มีสายพันธุ์สัตว์ปีกที่เหมาะสมกับการเลี้ยงในประเทศไทย - มีผลิตภัณฑ์แปรรูปที่ตรงตามความต้องการของตลาด - การส่งออกผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีกเพิ่มขึ้น - จำนวนการเลี้ยงสัตว์ปีกอินทรีย์เพิ่มขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> - ลดการนำเข้าพันธุ์สัตว์ปีกและเกิดความมั่นคงด้านพันธุ์สัตว์ปีกในประเทศ - เพิ่มมูลค่าสินค้าจากสัตว์ปีก - ประเทศมีรายได้จากการส่งออกเพิ่มขึ้น - อาหารจากเนื้อและไข่ของสัตว์ปีกปลอดภัยต่อผู้บริโภค
13. องค์ความรู้ใหม่	<ul style="list-style-type: none"> - พืชหรือวัตถุดิบอาหารสัตว์ที่สามารถลดต้นทุนในการผลิตอาหารสัตว์ปีก - ตำรับยาสมุนไพรสำหรับลดการใช้ยาปฏิชีวนะ - วิธีการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ - การแปรรูปสินค้าจากสัตว์ปีก - การลดการปนเปื้อนของเชื้อไวรัสโอ พาราอีโมไลติคัส ในเลือดไก่ และเชื้อ salmonella ในสัตว์ปีก 	2	2	2	2	2	10	12	<ul style="list-style-type: none"> - ต้นทุนค่าอาหารสัตว์ปีกลดลง - มีตำรับยาสมุนไพรสำหรับป้องกันและรักษาโรค - มีวิธีการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์และการแปรรูปสินค้าจากสัตว์ปีกที่เหมาะสม - เชื้อไวรัสโอพาราอีโมไลติคัส ในเลือดไก่ และเชื้อ salmonella ในไก่ลดลง 	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ประกอบการและเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ปีกมีรายได้เพิ่มขึ้น - เก็บรักษาผลิตภัณฑ์ไว้ได้นาน - ผลิตภัณฑ์สัตว์ปีกปลอดภัยจากเชื้อปนเปื้อน

9. แนวทางการนำผลงานไปใช้ประโยชน์

9.1 ข้อมูลวิชาการที่ได้จากการศึกษาจะเผยแพร่ในวารสารทั้งระดับประเทศ และนานาชาติหรือเสนอผลงานวิชาการ ในรายงานการประชุมวิชาการประจำปีของสถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานภายในและต่างประเทศ

9.2 นักวิชาการและเจ้าหน้าที่ของกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์และกระทรวงพาณิชย์นำไปใช้เป็น ข้อมูล สำหรับถ่ายทอดสู่เกษตรกรและผู้ประกอบการ

9.3 จัดทำเอกสารวิชาการเผยแพร่ผลวิจัย จากการศึกษาที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ด้กับโครงการส่งเสริมและ พัฒนาการผลิต การแปรรูป และการตลาดสัตว์ปีกของรัฐบาล

10. หน่วยงานที่นำผลการวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์

10.1 กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และ กระทรวงพาณิชย์

10.2 เกษตรกรที่ประกอบอาชีพการเลี้ยงสัตว์ปีก ภาคเอกชน บริษัทและผู้ประกอบการ

10.3 สถาบันการศึกษา

11. สรุปผลการดำเนินงานที่ผ่านมา (กรณีเป็นแผนบูรณาการต่อเนื่อง)

.....
.....
.....